

Nr. 901 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation onsdag den 3. marts 2021

Nøgleord: Vi mediterer i dag på villigheden til forandring, villigheden er sjælen.

Godmorgen. Jeg kom lige til at tænke på harmløshed, det har vi snakket om mange gange. At være harmløs i sine tanker, sin opfattelse. Jeg havde en god aften på skolen i går, en forvandlingsaften hvor man forvandler sig fra sin personlighedsopfattelse til sin sjælelige opfattelse og videre ind mod sin åndelighed, sin guddommelighed. Når vi fungerer hver eneste dag, og vi skal forandre os og siger, ”jeg er villigheden i forandringen,” så er det faktisk de færreste, der er villige til at forandre sig, fordi de tager personligheden med ind i forandringsprocessen. Det betyder, at det der ligger i personligheden af negative begrænsninger, det starter man med at holde fast i, og man jamrer i stedet for at tage afsæt i sin sjælsbevidsthed, som er kærlighed og rummelighed. Når vi begynder at udvikle os, så oplever vi mange gange at føle skyld, vrede, afvisning og opgivelse. De sider har man jo fodret med energi gennem hele livet. Når man så skal til at ændre på en af de sider, så er det en hård kamp at frigøre sig bare for en enkelt følelse, fordi man altid går i den følelse og tror, det er ens liv. Man opfatter det gennem sin personligheds begrænsning, og når man gør det, så er der ingen fremtid, der er ingen energi, og der er ingen livsglæde. Man skal begynde med at være i sin indre væren af ren kærlighed, tillid og forståelse. Er man der, så ser man muligheder i hinanden hver eneste dag. Hvis man siger, ”jeg ønsker at være i himlen,” hvorfor så holde fast i jorden hvorfor holde fast i det lavere i en selv. Hvorfor ikke give sig til at forvandle sig når muligheden er tilstede. Jeg siger nogen gange, ”lige nu er der en åbning ind til din højere bevidsthed.” Så siger folk, ”jeg skal ligge det der og det der.” Det skal man lige nøjagtig ikke, når muligheden er tilstede, så tager man den med det samme, og man handler, og man videregiver de positive informationer, der ligger i forvandlingsprocessen. Det er dem, man skriver ned og videregiver. Når man skriver det ned og videregiver, så kan man trække det ud af sin egen bevidsthedssfære og videregive informationerne til andre, det er frigørelsens vej. Men mange mennesker stopper op lige der, det kan blive senere, så har de sat sig selv i stå med det samme, fordi de ikke vil tillade at videregive de sider i sig selv, som er ufuldendte. Men sjælen ser jo altid på de sider, der er ufuldendte. Det guddommelig kigger på os uden at fordømme os og kritisere os. Vi er gode til at kritisere os selv, vi er gode til at skælde ud, og vi er faktisk meget negativ opfattende i stor udstrækning. Vi skal til at være meget positivt opfattende, så positiviteten virker.

Hvis man har foretaget sig nogle handlinger, hvor man har følt sig skyldig, så skal man til at elske sig selv, man skal elske sig selv, og man skal elske sin næste, man skal give lyset fra sig. Giver man lys og kærlighed til en gammel situation, så opløser man låsningen, det er også tilgivelsens vej. Man kan se noget nyt, vi kan fremelske kærligheden i os selv og andre først og fremmest i de andre. Når man tror på kærligheden, så tror man på livet. Det der er vigtigt er, at man forstår, hvordan andre mennesker tænker og føler, så vi kan lægge nogle positive tanker ind til dem. Vi kan godt bygge nogle tanker ind til andre mennesker, selvom de ikke har forstået tingene endnu. Vi siger, vi kan godt se, hvordan tingene skal se ud, så er det vores opgave at bygge muligheden ind. Ikke fravælge muligheden fordi man har ondt af sig selv men give sig til at hjælpe et andet menneske i nød. Det kan godt være, at man skal bremse lidt hårdt op for de mennesker, som bliver ved med at være i vreden, negativiteten og opgivelsen. ”Det er din skyld, du trykker på mig.” Men det der trykker i virkeligheden, er det indre liv, fordi det indre liv ønsker en forvandling, en frigørelse til en positiv egenskab. Så derfor er det nødvendigt at trykke på nogen gange, fordi det er nødvendigt for at lave en forvandling. Det kan godt være, der ligger mange smerter og lidelser i lang tid ud fra et menneskes synsvinkel, men ud fra tusinde inkarnationer er det ikke ret meget.

Så når vi har en positiv oplevelse med healing, hvor man plejer at have en negativ opfattelse foran, skal der mindst tusinde gange til, hvor man bruger den positive egenskab, inden det bliver integreret i én selv. Man tror ofte, at når man har lavet det en, to, tre eller fire gange, at man så har ændret sin opfattelse. Men det har man ikke, man er på vej. Men den er ikke ændret, der skal lang tid til måske flere liv at udføre gode gerninger, for at det kan blive integreret i en selv og andre.

Vi mediterer i dag på villigheden til forandring, villigheden er sjælen. Jeg er villig til at anvende min sjælskraft, mine sjælskræfter er kristusbevidstheden, kristuskærligheden. Når man taler med kærlighed og synger i kærlighed, så forvandler man sine omgivelser og sig selv. Man bygger sig selv op med kærlighed. Kærlighed er det modsatte af mindreværd, jalousi, angst og frygt. Vi skal lave opbygningsprocessen hver dag. Hvad mediterer vi så på i dag? Vi kan meditere på, at vi er oprigtige og forpligtende.

Jeg snakker sommetider med nogle mennesker, der siger, ”hvordan gør du så det?” Jeg opfordrer til, at sende ting omkring en opgave du er ved at lave, så kan jeg bedre hjælpe dig. Sender de så tingene? Nogen gange gør man det, men mange gange gør man det ikke. Vi skal tænke på de muligheder, det giver, at I laver en opgave, så kan jeg give en velsignelse til opgaven. Det betyder, at den højere bevidsthed kan trænge ind i jeres liv og forny jer og skabe nye muligheder.

Vi mediterer på, at det guddommeligt er inde i os, i alle mennesker, i alle naturrigger, i alle ting. Vi lever i Guds legeme, vi er små celler i en stor bevidsthed. Vi er her for at udvikle den altfavnende kærlighed og videregive det, man har lært. Legemliggøre sin indre udvikling.

Vi mediterer på, at vi er små celler i Guds liv. Inderst i os er kærligheden. Det inderste i os er den altfavnende kærlighed. Jeg tænker altid på Lica her, så tænker jeg på sangen, hvor hun synger, ”han er herligheden selv, han er ren lyksalighed, hans navn er Sai, Sai Ram, Sai Ram” noget i den retning.

Når vi er bevidste om, at vi er sjæle, vi er ren kærlighed og ren visdom, hvad skal vi så bruge personligheden til? Ingenting, det eneste vi skal bruge den til er omdannelse og frigørelse og en højnelse af vores bevidsthed. Personligheden er brændstof til kærlig bevidsthed, det er omtransformeringsprocessen.

Vi mediterer på, at vi er små celler i Guds liv, og vi har storheden inde i os selv. Mens I mediterer på det, så overfører jeg en åndelig velsignelse til jer. Jeg legemliggør Guds kærlighed, Guds visdom, lyksaligheden, nådens lys og den skabende intelligens. Jeg kommer med den åndelige viljes energi til at hæve klodens bevidsthed med. Jeg tænker altid på, at jeg er ansat af Hierarkiet, Hierarkiets mester, jeg formidler det indre budskab så godt som muligt. Det gør man ved at leve det, man skal leve det, man er, man skal leve kærligheden. Det er kærligheden, der løfter, kærligheden kritiserer ikke, og kærligheden giver ikke skyld, det er personligheden, der gør det. Jeg har faktisk nogle rigtig gode varme tanker på jer allesammen og tænker på og ser for mig, hvordan I forvandler jeres liv til et positivt liv og kan give positiviteten videre. Hele tiden videregivelse af jeres positive oplevelser, aldrig være bange for hvordan andre mennesker vil modtage det. Giv det videre gennem ren tryghed og ren indre visdom. Vi er kærligheds bebudere.

Jeg ønsker jer en fantastisk god dag i kærlighed, tillid og forståelse. Husk på, vi er små celler i Guds liv, vi har store kapacitetssider inde i os, vi har alle ammen de samme muligheder. Godmorgen og tak fordi I lyttede med.